

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Προοίμιο

(1) Επειδή το 1949 η Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών απέστειλε στις κυβερνήσεις των κρατών μελών Σύσταση¹ με την οποία καλούσε αυτά να ζητήσουν από τους ασφαλιστές, οι οποίοι παρέχουν κάλυψη για κινδύνους που γεννούν αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση οχημάτων, να καταρτίσουν συμφωνίες για την καθιέρωση ενός ενιαίου και πρακτικά εφαρμοστέου νομοθετικού πλαισίου, το οποίο θα παρέχει στους οδηγούς μηχανοκίνητων οχημάτων, δυνατότητα ικανοποιητικής ασφαλιστικής κάλυψης όταν αυτοί εισέρχονται σε χώρες όπου η ασφάλιση κατά των κινδύνων αυτών είναι υποχρεωτική.

(2) Επειδή η Σύσταση αυτή όριζε ότι η εισαγωγή ενός ενιαίου εγγράφου ασφαλίσεως συνιστά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την επίτευξη του στόχου αυτού και ότι επίσης θέτει τις βασικές αρχές για μελλοντικές συμφωνίες μεταξύ των ασφαλιστών των διαφόρων χωρών.

(3) Επειδή η Σύμβαση μεταξύ των γραφείων, το κείμενο της οποίας υιοθετήθηκε τον Νοέμβριο του 1951 από τους εκπροσώπους των ασφαλιστών των κρατών τα οποία τότε ανταποκρίθηκαν θετικά στη Σύσταση, αποτέλεσε τη βάση της σχέσεως μεταξύ των ασφαλιστών αυτών.

(4) Επειδή

α) στόχος του συστήματος, κοινώς γνωστό ως «Σύστημα Πράσινης Κάρτας», ήταν να διευκολύνει τη διεθνή κυκλοφορία των μηχανοκίνητων οχημάτων καθιστώντας εφικτή την ασφάλιση για κινδύνους που συνεπάγονται αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση αυτών, να πληρούνται τα κριτήρια που επιβάλλει η χώρα φιλοξενίας καθώς επίσης να εγγυηθεί την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών σε περίπτωση ατυχήματος, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τους κανονισμούς της χώρας αυτής.

β) η διεθνής κάρτα ασφάλισης μηχανοκίνητων οχημάτων («Πράσινη Κάρτα»), η οποία έχει αναγνωριστεί επισήμως από τα κράτη που έχουν υιοθετήσει τη Σύσταση των Ηνωμένων Εθνών, συνιστά απόδειξη σε κάθε χώρα φιλοξενίας για την υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση του οχήματος που αναγράφεται σε αυτήν.

¹ Σύσταση αρ. 5 που υιοθετήθηκε τον Ιανουάριο του 1949, αντικαταστάθηκε από το Προσάρτημα 2 της Ενοποιημένης Απόφασης για τη Διευκόλυνση των Οδικών Μεταφορών που υιοθετήθηκε από την Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο Προσάρτημα 1.

γ) σε κάθε κράτος που συμμετέχει, δημιουργήθηκε και εγκρίθηκε ένα εθνικό γραφείο προκειμένου να παρέχει διπλή εγγύηση:

- στην κυβέρνησή του, ότι ο ξένος ασφαλιστής θα τηρεί τη νομοθεσία του κράτους αυτού και ότι θα παρέχει αποζημίωση στα ζημιωθέντα μέρη εντός των ορίων της

- στο γραφείο της χώρας φιλοξενίας για τη δέσμευση του ασφαλιστή - μέλους που παρέχει ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης σε σχέση με τη χρήση του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα

δ) συνεπεία της μη κερδοσκοπικής διπλής αυτής εντολής, κάθε γραφείο απαιτείται να έχει ανεξάρτητη οικονομική δομή βασισμένη στην κοινή δέσμευση των ασφαλιστών που είναι εξουσιοδοτημένοι να παρέχουν υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων εντός της εθνικής αγοράς του γραφείου, δίδοντας έτσι σε αυτό τη δυνατότητα να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμφωνίες μεταξύ αυτού και άλλων γραφείων.

(5) Επειδή

α) μερικά κράτη, προκειμένου να διευκολύνουν περαιτέρω τη διεθνή οδική κυκλοφορία, έχουν καταργήσει τον έλεγχο Πράσινης Κάρτας στα σύνορά τους δυνάμει συμφωνιών που έχουν υπογράψει τα αντίστοιχα γραφεία, κυρίως με βάση την ταξινόμηση (πινακίδα) των οχημάτων.

β) με την από 24 Απριλίου 1972 οδηγία του², το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρότεινε στα γραφεία των κρατών μελών τη σύναψη μιας τέτοιας συμφωνίας, γνωστής τότε ως Συμπληρωματική Συμφωνία των γραφείων, η οποία υπεγράφη την 16^η Οκτωβρίου 1972.

γ) επακόλουθες συμφωνίες, βασισμένες στις ίδιες αρχές, έδωσαν τη δυνατότητα σε γραφεία άλλων χωρών να γίνουν μέλη. Και οι συμφωνίες αυτές συγκεντρώθηκαν τότε σε ενιαίο κείμενο το οποίο υπεγράφη την 15^η Μαρτίου 1991 και ονομάζεται Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως.

(6) Επειδή είναι ήδη επιθυμητό να ενσωματωθούν όλες οι διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των γραφείων σε ενιαίο κείμενο, το Συμβούλιο των Γραφείων, στη Γενική Συνέλευση της 30^{ης} Μαΐου 2002 στο Ρέθυμνο της Κρήτης, υιοθέτησε την παρούσα Ενοποιημένη Συμφωνία.

(7) Επειδή η Γενική Συνέλευση της Λισσαβόνας (Πορτογαλία) επικύρωσε, στις 29 Μαΐου 2008, τις νέες τροποποιήσεις οι οποίες έγιναν στο υπάρχον κείμενο της Ενοποιημένης Συμφωνίας που σχετίζονται κυρίως με την εφαρμογή της 5^{ης} Οδηγίας Αυτοκινήτων (Οδηγία 2005/14/ΕΚ της 11^{ης} Μαΐου 2005).

ΤΜΗΜΑ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας είναι να ρυθμίσει τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των εθνικών γραφείων διεθνούς ασφάλισης, εφαρμόζοντας έτσι τις διατάξεις της Συστάσεως αρ. 5 που υιοθετήθηκε την 25^η Ιανουαρίου 1949 από την Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών, όπως αντικαταστήθηκε από το Προσάρτημα 1 της Αναθεωρημένης Ενιαίας Αποφάσεως για τη Διευκόλυνση των Οδικών Μεταφορών (R.E.4) που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Εσωτερικών Μεταφορών κατά την εξηκοστή έκτη σύνοδο αυτής που έλαβε

² Οδηγία του Συμβουλίου της 24^{ης} Απριλίου 1972 (72 / 166 / ECC) για τη νομοθετική σύγκλιση των κρατών μελών σε σχέση με την ασφάλιση για την αστική ευθύνη όσον αφορά τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων και την επιβολή της υποχρεωτικής ασφάλισης για την ευθύνη αυτή, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο Προσάρτημα II.

χώρα από 17 έως 19 Φεβρουαρίου 2004, υπό την τρέχουσα μορφή της (στο εξής: «Σύσταση αρ.5»).

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας οι ακόλουθες λέξεις και φράσεις θα φέρουν αποκλειστικά την έννοια που αποδίδεται σε αυτές κατωτέρω και καμία άλλη:

- 1. «εθνικό γραφείο ασφάλισης» (στο εξής: «γραφείο»):** νοείται η επαγγελματική οργάνωση που είναι μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων και έχει συγκροτηθεί στη χώρα εγκατάστασής του σύμφωνα με τη Σύσταση αρ.5.
- 2. «ασφαλιστής»:** νοείται κάθε επιχείρηση αρμόδια να παρέχει υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.
- 3. «μέλος» :** νοείται κάθε ασφαλιστής που είναι μέλος γραφείου.
- 4. «ανταποκριτής»:** νοείται ο ασφαλιστής ή τρίτος που διορίστηκε από έναν ή περισσότερους ασφαλιστές με έγκριση του γραφείου της χώρας στην οποία αυτός είναι εγκατεστημένος, με σκοπό το χειρισμό και το διακανονισμό των αξιώσεων που απορρέουν από ατυχήματα στα οποία εμπλέκονται οχήματα για τα οποία ο/οι εν λόγω ασφαλιστής/ές έχουν εκδώσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο και τα οποία (ατυχήματα) συνέβησαν στη χώρα αυτή.
- 5. «όχημα» :** νοείται κάθε μηχανοκίνητο όχημα για μετακίνηση επί ξηράς, κινούμενο με μηχανική ενέργεια το οποίο όμως δεν κινείται επί σιδηρογραμμών καθώς και κάθε ρυμουλκό συνδεδεμένο ή μη, μόνον εφόσον το όχημα ή το ρυμουλκούμενο υπάγονται στο καθεστώς υποχρεωτικής ασφάλισης στη χώρα εντός της οποίας γίνεται χρήση αυτών.
- 6. «ατύχημα»:** νοείται κάθε γεγονός που προκαλεί απώλεια ή σωματική βλάβη το οποίο δύναται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας όπου αυτό συνέβη, να εμπίπτει στο πεδίο υποχρεωτικής ασφάλισης για ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση οχήματος.
- 7. «ζημιωθέν πρόσωπο»:** νοείται κάθε πρόσωπο που δικαιούται να αξιώσει αποζημίωση για απώλεια ή σωματική βλάβη που προκλήθηκε από όχημα.
- 8. «αξίωση»:** νοείται μία ή περισσότερες απαιτήσεις για αποζημίωση που ασκούνται από το ζημιωθέν πρόσωπο και η/οι οποία/ες απορρέουν από το ίδιο ατύχημα.
- 9. «ασφαλιστήριο»:** νοείται η σύμβαση υποχρεωτικής ασφάλισης που εκδίδει μέλος το οποίο παρέχει κάλυψη αστικής ευθύνης από τη χρήση οχήματος.
- 10. «ασφαλισμένος»:** νοείται κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη έναντι τρίτων καλύπτεται από σύμβαση ασφαλίσεως.
- 11. «Πράσινη Κάρτα»:** νοείται το διεθνές πιστοποιητικό ασφαλίσεως οχημάτων το οποίο είναι σύμφωνο με τα πρότυπα που έχει εγκρίνει το Συμβούλιο των Γραφείων.
- 12. «Συμβούλιο των Γραφείων»:** νοείται το σώμα στο οποίο οφείλουν να ανήκουν όλα τα γραφεία και το οποίο είναι επιφορτισμένο με τη διοίκηση και λειτουργία του συστήματος διεθνούς ασφαλίσεως αστικής ευθύνης έναντι τρίτων εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων (γνωστό ως «Σύστημα Πράσινης Κάρτας»).

Άρθρο 3 Διακανονισμός αξιώσεων

3.1 Μόλις ένα γραφείο λάβει γνώση για ατύχημα το οποίο έλαβε χώρα στην επικράτεια της χώρας για την οποία αυτό είναι αρμόδιο, και στο οποίο εμπλέκεται όχημα άλλης χώρας, οφείλει να προβεί, χωρίς να υποχρεούται να αναμένει την επίσημη άσκηση αξιώσεως, στην έρευνα των συνθηκών του ατυχήματος. Οφείλει επιπλέον να ειδοποιήσει για το ατύχημα το συντομότερο δυνατό τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αρμόδιο γραφείο – εάν το κρίνει απαραίτητο. Κάθε παράλειψη

να προβεί στις ανωτέρω ενέργειες, ωστόσο, δεν θεμελιώνει οποιαδήποτε ευθύνη του γραφείου.

Σε περίπτωση που, κατά την πορεία της έρευνας αυτής, το γραφείο διαπιστώσει ότι ο ασφαλιστής του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα είναι αναγνωρισμένος και υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4, οφείλει να διαβιβάσει αμέσως τις πληροφορίες αυτές στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να προβεί περαιτέρω στις απαραίτητες ενέργειες.

2. Με την επίδοση ασκηθείσας αξιώσεως η οποία απορρέει από ατύχημα υπό τις συνθήκες που αναγράφονται ανωτέρω, και εφόσον υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής του ασφαλιστή, το γραφείο οφείλει να διαβιβάσει αμέσως την αξίωση στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να χειριστεί και να διακανονίσει αυτήν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής, το γραφείο οφείλει να ειδοποιήσει αμέσως τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αντίστοιχο γραφείο, εάν είναι απαραίτητο, ότι επεδόθη στο ίδιο αξίωση που έχει ασκηθεί και ότι θα τη χειριστεί το ίδιο ή θα φροντίσει αυτή να διακανονιστεί από εκπρόσωπο του οποίου η ταυτότητα πρέπει επίσης να γνωστοποιηθεί.

3. Το γραφείο είναι αρμόδιο να προβαίνει στον φιλικό διακανονισμό της αξιώσεως ή να παραλαμβάνει εξώδικο ή δικόγραφο που του επιδίδεται και το οποίο ενδεχομένως αφορά την καταβολή αποζημιώσεως.

4. Όλες οι αξιώσεις θα διακανονίζονται από το γραφείο με απόλυτη αυτονομία και σύμφωνα με τις νομικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα και οι οποίες αφορούν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων και την υποχρεωτική ασφάλιση, προς το καλύτερο συμφέρον του ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή του αντίστοιχου γραφείου – εάν αυτό ενδείκνυται.

Το γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο για κάθε ζήτημα σχετικό με την ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα (ακόμη και όταν αναφέρεται σε νομικές διατάξεις που ισχύουν σε άλλη χώρα) και για τον διακανονισμό της αξίωσης. Σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη, το γραφείο οφείλει, κατόπιν ρητής αιτήσεως, να ενημερώσει τον ασφαλιστή ή το αντίστοιχο γραφείο προτού λάβει την τελική απόφαση.

5. Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός της αξιώσεως υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το γραφείο οφείλει να συμβουλευτεί τον ασφαλιστή σχετικά με το τμήμα εκείνο της αξίωσης που υπερβαίνει τους άνω όρους και τα όρια. Δεν απαιτείται συναίνεση του ασφαλιστή όταν το εφαρμοστέο δίκαιο επιβάλλει στο γραφείο την υποχρέωση να λάβει υπόψη τις συμβατικές εγγυήσεις πέραν των όρων ή ορίων που προβλέπει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

6. Το γραφείο δεν δύναται με ίδια βούληση ή χωρίς την έγγραφη συναίνεση του ασφαλιστή ή του αντίστοιχου γραφείου να αναθέσει τη διεύθυνση της αξίωσης σε εκπρόσωπο ο οποίος εξαρτά οικονομικά συμφέροντα από αυτήν δυνάμει κάποιας συμβατικής υποχρέωσης. Σε περίπτωση που το πράξει, χωρίς την ανωτέρω συναίνεση, το δικαίωμά του προς επανείσπραξη περιορίζεται στο μισό του ποσού που θα εδικαιούτο άλλως να επανεισπράξει.

Άρθρο 4 Ανταποκριτές

1. Με την επιφύλαξη κάθε αντίθετης συμφωνίας η οποία δεσμεύει το γραφείο έναντι άλλων γραφείων και/ή με κάθε νομική ή κανονιστική διάταξη, κάθε γραφείο ορίζει τους όρους υπό τους οποίους παρέχει, αρνείται ή ανακαλεί την έγκρισή του για ανταποκριτές εγκατεστημένους στη χώρα για την οποία αυτό είναι αρμόδιο.

Ωστόσο, η ανωτέρω έγκριση παρέχεται αυτομάτως όταν αιτείται στο όνομα κάποιου μέλους άλλου γραφείου για επιχείρηση του μέλους αυτού εγκατεστημένη στη χώρα του γραφείου προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, υπό τον όρο ότι η επιχείρηση αυτή έχει την άδεια να συνάπτει ασφαλίσεις αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.

2. Τα γραφεία των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου υποχρεούνται, όταν παραλαμβάνουν μία τέτοια αίτηση, να εγκρίνουν ως ανταποκριτές της χώρας τους εκπροσώπους για αξιώσεις, ήδη διορισμένους από τους ασφαλιστές άλλων κρατών μελών σύμφωνα με την Οδηγία 2000/26/ECC. Η έγκριση αυτή δεν δύναται να ανακληθεί για όσο χρόνο ο αντίστοιχος ανταποκριτής διατηρεί την ιδιότητά του ως εκπρόσωπος για αξιώσεις σύμφωνα με την ανωτέρω Οδηγία, εκτός εάν υποπέσει σε βαριά παράβαση των υποχρεώσεων του που απορρέουν από το παρόν άρθρο.

3. Το γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να αποστείλει, κατόπιν αιτήσεως ενός μέλους του, αίτηση σε άλλο γραφείο για έγκριση ανταποκριτή εγκατεστημένου στη χώρα του γραφείου αυτού. Η αίτηση αυτή θα αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e – mail) και θα συνοδεύεται από αποδεικτικό ότι ο προτεινόμενος ανταποκριτής αποδέχεται την αιτούμενη έγκριση.

Το αρμόδιο γραφείο οφείλει να δώσει ή να αρνηθεί την έγκριση του εντός τριών μηνών από την ημερομηνία που αναγράφεται στο αποδεικτικό της αιτήσεως και να κοινοποιήσει την απόφασή του και την ημερομηνία ισχύος αυτής στο γραφείο το οποίο είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση καθώς και στον ενδιαφερόμενο ανταποκριτή. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση, η έγκριση τεκμαίρεται δοθείσα και ισχύουσα από τη λήξη της περιόδου αυτής.

4. Ο ανταποκριτής θα χειρίζεται κάθε αξίωση σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα που συνέβη το ατύχημα και οι οποίες ρυθμίζουν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών και την υποχρεωτική ασφάλιση για ευθύνη εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων, στο όνομα του γραφείου που έδωσε την έγκριση, η οποία (αξίωση) απορρέει από ατύχημα που συνέβη στη χώρα αυτή και στο οποίο ενεπλάκησαν οχήματα ασφαλισμένα από τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση.

Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων οχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, ο ανταποκριτής οφείλει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 3.5

5. Το γραφείο το οποίο ενέκρινε κάποιον ανταποκριτή αναγνωρίζει αυτόν ως αποκλειστικά αρμόδιο να χειρίζεται και να διακανονίζει τις αξιώσεις προς αποζημίωση, στο όνομα του γραφείου και για λογαριασμό του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση. Το γραφείο οφείλει να ενημερώσει τα ζημιωθέντα μέρη για την αρμοδιότητα αυτή του ανταποκριτή καθώς και να διαβιβάζει σε αυτόν κάθε κοινοποίηση σχετική με τις αξιώσεις αυτές. Ωστόσο, το γραφείο δύναται ανά πάσα στιγμή και χωρίς να υποχρεούται να δικαιολογήσει την απόφασή του, να αναλάβει το ίδιο τον διακανονισμό και τη διευθέτηση μιας αξίωσης – αφαιρώντας αυτή από τον ανταποκριτή.

6. Σε περίπτωση που, για οποιοδήποτε λόγο, το γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση σε ζημιωθέν πρόσωπο στη θέση του ανταποκριτή, νομιμοποιείται να επανεισπράξει ευθέως από το γραφείο μέσω του οποίου απεστάλη η αίτηση για έγκριση, σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 5.

7. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4.4, ο ανταποκριτής δύναται να συμφωνεί ελεύθερα με τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε τον διορισμό του, τους όρους επανείσπραξης των ποσών που κατεβλήθησαν στα ζημιωθέντα μέρη καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού αμοιβής διαχείρισης ζημίας (διαχειριστικών εξόδων - handling fees), ωστόσο, η συμφωνία αυτή δεν ισχύει έναντι οποιουδήποτε γραφείου.

8. Σε περίπτωση που ο ανταποκριτής δεν δύναται να εισπράξει το ποσό που έχει προκαταβάλει ως αποζημίωση, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 4.4, για λογαριασμό

του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε τον διορισμό του, θα επανεισπράξει από το γραφείο που ενέκρινε τον διορισμό αυτό με την τήρηση όλων των ακολούθων προϋποθέσεων:

8.1. Ο ανταποκριτής ενημερώνει το γραφείο που τον ενέκρινε για την αδυναμία του να επανεισπράξει και ζητάει επανείσπραξη μέσα σε μια περίοδο κατ' ελάχιστο 6 και κατὰ μέγιστο 9 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ανταποκριτής έστειλε την αίτηση επανείσπραξης στον ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του.

8.2. Μαζί με την αίτηση επανείσπραξης που αναφέρεται στην υποπαράγραφο 8.1 και προκειμένου να λάβει την επανείσπραξη από το εθνικό γραφείο που ενέκρινε τον διορισμό του, ο ανταποκριτής οφείλει να προσκομίσει στο γραφείο:

i. ουσιαστικές αποδείξεις ότι, αναφορικά με το αιτηθέν ποσό, έχει αποζημιώσει τον παθόντα (τον ζημιωθέντα) πριν αποστείλει την αίτηση επανείσπραξης στον ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του.

ii. οποιοδήποτε έγγραφο που αποδεικνύει το δικαίωμα του ανταποκριτή να χειριστεί τη ζημιά εκ μέρους του ασφαλιστή (συμπεριλαμβανομένης της βεβαίωσης του ασφαλιστή ότι αποδέχεται την ασφαλιστική κάλυψη).

iii. αντίγραφο της αίτησης επανείσπραξης που έστειλε ο ανταποκριτής στον ασφαλιστή που ζήτησε την έγκρισή του.

iv. αντίγραφο τουλάχιστον μιας υπενθύμισης για επανείσπραξη, που εστάλη από τον ανταποκριτή προς τον ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του, τουλάχιστον ένα μήνα πριν την υποβολή της αίτησης στο γραφείο που ενέκρινε τον ανταποκριτή.

Η επανείσπραξη του ανταποκριτή από το γραφείο που τον ενέκρινε περιορίζεται στα ποσά που αναφέρονται στα άρθρα 5.1.1 και 5.1.2 και δεν περιλαμβάνουν οποιαδήποτε διαχειριστικά έξοδα τα οποία είτε αναφέρονται στο άρθρο 5.1.3 είτε έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του ανταποκριτή και του ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του, ούτε οποιουσδήποτε τόκους υπερημερίας που αναφέρονται στο άρθρο 5.2 ή έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του ανταποκριτή και του ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του.

9. Όταν ένα γραφείο ενημερωθεί ότι κάποιο μέλος του αποφάσισε να παύσει έναν ανταποκριτή, οφείλει άμεσα να ενημερώσει σχετικά το γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση για αυτόν. Το τελευταίο ορίζει κατά διακριτική του ευχέρεια την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

Σε περίπτωση που ο ασφαλιστής επιθυμεί να διορίσει νέο ανταποκριτή σύμφωνα με το άρθρο 4, το γραφείο από το οποίο ζητείται η έγκριση του ανταποκριτή θα πρέπει μεταξύ άλλων να λαμβάνει σαφώς υπόψη του:

i. τον αριθμό των απαιτήσεων για επανείσπραξη που έχουν σταλεί από τον ανταποκριτή στον ασφαλιστή και παραμένουν απλήρωτες, τα ποσά που αναφέρονται σ' αυτές τις απλήρωτες απαιτήσεις και τη χρονική περίοδο που αυτές παραμένουν απλήρωτες και /ή

ii. Τον τρόπο με τον οποίο το άρθρο 4.4 έχει εφαρμοσθεί από τον ανταποκριτή καθώς και από τον ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του ανταποκριτή.

Όταν γραφείο το οποίο έδωσε την έγκρισή του για έναν ανταποκριτή αποφασίσει να ανακαλέσει την έγκρισή του ή ενημερωθεί ότι ο ανταποκριτής επιθυμεί να ανακληθεί αυτή, οφείλει να ενημερώσει αμέσως το γραφείο στο οποίο είχε διαβιβάσει την αίτηση για διορισμό του ανταποκριτή. Οφείλει επίσης να ενημερώσει το γραφείο για την ημερομηνία ισχύος της ανακλήσεως του ανταποκριτή ή την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

Άρθρο 5 Όροι επανείσπραξης

1. Όταν το γραφείο ή ο εκπρόσωπος αυτού που διορίστηκε για το σκοπό αυτό διακανονίζει κάθε αξίωση που απορρέει από το ίδιο ατύχημα, αποστέλλει το αργότερο εντός ενός έτους από την ημέρα που έλαβε χώρα η τελευταία καταβολή υπέρ του ζημιωθέντος προσώπου, με

φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, στο μέλος του γραφείου που είχε εκδώσει την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή στο αντίστοιχο γραφείο – εάν το κρίνει αναγκαίο – απαίτηση για επανείσπραξη η οποία θα ορίζει:

1.1. τα ποσά που κατεβλήθησαν ως αποζημίωση στα ζημιωθέντα πρόσωπα, είτε με φιλικό διακανονισμό είτε δυνάμει δικαστικής απόφασης

1.2. τα ποσά που δαπανήθηκαν για εξωτερικές υπηρεσίες κατά τον χειρισμό και διακανονισμό κάθε αξίωσης καθώς και όλα τα έξοδα που εγένοντο για τους σκοπούς της δικαστικής διαδικασίας τα οποία θα κατεβάλλοντο υπό παρόμοιες συνθήκες από ασφαλιστή εγκατεστημένο στη χώρα του ατύχηματος.

1.3. την αμοιβή διαχείρισης ζημίας και την κάλυψη όλων των λοιπών δαπανών υπολογιζόμενων σύμφωνα με τους εγκεκριμένους κανόνες του Συμβουλίου των Γραφείων.

Σε περιπτώσεις αξιώσεων που γεννώνται από το ίδιο ατύχημα και οι οποίες διακανονίζονται χωρίς να καταβληθεί αποζημίωση, τα ποσά που αναφέρονται ανωτέρω υπό 5.1.2 καθώς και το ελάχιστο ποσό των διαχειριστικών εξόδων που ορίζεται από το Συμβούλιο των Γραφείων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5.1.3 δύνανται να απαιτηθούν.

2. Η απαίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών θα ορίζει ότι τα οφειλόμενα ποσά είναι πληρωτέα στη χώρα και στο εθνικό νόμισμα του δικαιούχου, απαλλαγμένα από έξοδα, εντός περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία της απαιτήσεως και ότι, με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζονται αυτομάτως τόκοι υπερημερίας επί του οφειλομένου ποσού, σε ποσοστό 12% ετησίως, από την ημέρα της απαιτήσεως έως την ημέρα της είσπραξης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Στην περίπτωση επίκλησης εγγυήσεως σύμφωνα με το άρθρο 6 που προκύπτει από την αίτηση επανείσπραξης, ο τόκος υπερημερίας θα υπολογίζεται μέχρι την ημερομηνία έκδοσης αυτής της επίκλησης εγγυήσεως.

Η αίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών δύναται επίσης να ορίζει ότι τα ποσά που εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα είναι πληρωτέα σε ευρώ, στην ισοτιμία συναλλάγματος που ισχύει στη χώρα του γραφείου που αξιώνει τα ποσά, κατά την ημερομηνία της απαίτησης.

3. Οι απαιτήσεις προς είσπραξη των άνω ποσών, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνουν πληρωμές για πρόστιμα, εγγυήσεις ή άλλες χρηματικές ποινές που επιβλήθηκαν στον ασφαλισμένο και οι οποίες δεν καλύπτονται ασφαλιστικά για αστική ευθύνη από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

4. Τα παραστατικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του εγγράφου που αποδεικνύει αντικειμενικά ότι η οφειλόμενη αποζημίωση έχει καταβληθεί στα ζημιωθέντα πρόσωπα, θα αποστέλλονται αμέσως κατόπιν σχετικού αιτήματος αλλά χωρίς καθυστέρηση στην επανείσπραξη.

5. Η επανείσπραξη των ποσών που αναφέρονται στα άρθρα 5.1.1 και 5.1.2 ανωτέρω δύναται να απαιτηθεί σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου, παρότι το γραφείο πιθανόν δεν διακανόνισε όλες τις αξιώσεις που απορρέουν από το ίδιο ατύχημα. Τα διαχειριστικά έξοδα που προβλέπει το άρθρο 5.1.3 ανωτέρω, δύνανται επίσης να απαιτηθούν εφόσον το κύριο κεφάλαιο που συνιστά το αντικείμενο της επανείσπραξης υπερβαίνει το ποσό που ορίστηκε από το Συμβούλιο των Γραφείων.

6. Σε περίπτωση που, μετά την ικανοποίηση της απαίτησης για επανείσπραξη των καταβληθέντων, κάποια αξίωση ασκείται εκ νέου ή προκύπτει κάποια περαιτέρω αξίωση απορρέουσα από το ίδιο ατύχημα, το υπόλοιπο των διαχειριστικών εξόδων – εάν υπάρχει – υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο που απαιτείται η επανείσπραξη των καταβληθέντων σε σχέση με την αξίωση που ασκείται εκ νέου ή την περαιτέρω αξίωση.

7. Σε περίπτωση που δεν γεννάται αξίωση αποζημίωσης από κάποιο ατύχημα, δεν δύναται να απαιτηθούν διαχειριστικά έξοδα.

Άρθρο 6 Υποχρέωση εγγυήσεως

1. Κάθε γραφείο οφείλει να εγγυηθεί την επανείσπραξη από τα μέλη του των ποσών που απαιτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από τον διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Σε περίπτωση που μέλος γραφείου δεν προβεί στην καταβολή των ποσών που έχουν απαιτηθεί εντός της περιόδου των δύο μηνών που ορίζεται στο άρθρο 5, το γραφείο στο οποίο ανήκει το μέλος αυτό οφείλει να καταβάλει το ίδιο τα ποσά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, κατόπιν επίκλησης της υποχρέωσής του ως εγγυητή εκ μέρους του γραφείου της χώρας που συνέβη το ατύχημα ή του διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Το γραφείο που είναι εγγυητής θα προβεί στην πληρωμή, δηλαδή το ποσό της αίτησης επανείσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 5 πλέον των τόκων υπερημερίας συσσωρευμένων μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της επίκλησης εγγυήσεως, με επιτόκιο 12% ετησίως, εντός περιόδου ενός μηνός. Με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζεται αυτομάτως τόκος υπερημερίας εκ 12% ετησίως επί του οφειλομένου ποσού από την ημερομηνία που διευτυπώθη απαίτηση βάσει της εγγυήσεως έως την ημερομηνία λήψεως του εμβάσματος από την Τράπεζα του δικαιούχου.

Η διαβίβαση της απαίτησης βάσει της ιδιότητας του γραφείου ως εγγυητή, σύμφωνα με τους λειτουργικούς όρους και προϋποθέσεις που αποφασίστηκαν στη Γενική Συνέλευση, θα γίνεται με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο εντός περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία αποστολής της αιτήσεως για επανείσπραξη σύμφωνα με το άρθρο 5. Με την εκπνοή αυτής της περιόδου και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος για τόκους υπερημερίας, η ευθύνη του γραφείου που ενεργεί ως εγγυητής θα περιορίζεται στο ποσό που οφείλεται από το μέλος του, πλέον τόκων 12 μηνών υπολογιζόμενων προς 12% ετησίως.

Κανένα αίτημα για καταβολή βάσει εγγυήσεως δεν θα γίνεται αποδεκτό, εάν υποβληθεί μετά την πάροδο δύο ετών από την αποστολή της αίτησης για επανείσπραξη.

2. Κάθε γραφείο θα εγγυάται την επανείσπραξη από τα μέλη του κάθε ποσού που έχει καταβληθεί από ένα γραφείο σε ανταποκριτή σύμφωνα με το άρθρο 4.8. Μετά την καταβολή των ποσών επανείσπραξης προς τον ανταποκριτή, το γραφείο που ενέκρινε τον ανταποκριτή υποβάλλει επίκληση εγγυήσεως στο γραφείο του οποίου ο συγκεκριμένος ασφαλιστής είναι μέλος. Τέτοια επίκληση εγγυήσεως θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις του άρθρου 4.8 και θα πρέπει να υποβάλλεται σύμφωνα με τους λειτουργικούς όρους και προϋποθέσεις που έχει αποφασίσει η Γενική Συνέλευση εντός περιόδου το αργότερο 12 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ανταποκριτής έστειλε την αίτηση επανείσπραξης στον ασφαλιστή που ζήτησε τον διορισμό του. Όλες οι υπόλοιπες προϋποθέσεις του άρθρου 6,1 εφαρμόζονται σ' αυτήν την επίκληση εγγυήσεως.

3. Κάθε γραφείο εγγυάται ότι τα μέλη του θα δίδουν οδηγίες στους ανταποκριτές των οποίων έχουν ζητήσει την έγκριση, να διακανονίζουν τις αξιώσεις που ασκούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 4.4 ανωτέρω, καθώς και ότι θα διαβιβάζουν στους ανταποκριτές αυτούς ή στο γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα κάθε έγγραφο σχετικό με την αξίωση ο διακανονισμός της οποίας τους έχει ανατεθεί.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΡΤΑ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι συμβατικές σχέσεις των γραφείων βασίζονται στην Πράσινη Κάρτα.

Άρθρο 7 Έκδοση και παράδοση Πράσινης Κάρτας

1. Κάθε γραφείο φέρει την ευθύνη για την εκτύπωση των Πρασίνων Καρτών αυτού ή θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του για την εκτύπωσή τους.
2. Κάθε γραφείο θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του να χορηγούν Πράσινες Κάρτες στους ασφαλισμένους τους αποκλειστικά για οχήματα καταχωρημένα σε μητρώα της κάθε χώρας για την οποία το εν λόγω γραφείο είναι αρμόδιο.
3. Κάθε μέλος δύναται να εξουσιοδοτηθεί από το γραφείο του για τη χορήγηση Πρασίνων Καρτών στους ασφαλισμένους του σε κάθε χώρα στην οποία δεν υπάρχει γραφείο, υπό τον όρο ότι το μέλος είναι εγκατεστημένο στη χώρα αυτή. Η δυνατότητα αυτή περιορίζεται στα οχήματα που είναι καταχωρημένα σε μητρώα στην εν λόγω χώρα.
4. Όλες οι Πράσινες Κάρτες θεωρούνται έγκυρες για τουλάχιστον δεκαπέντε ημέρες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος. Σε περίπτωση που Πράσινη Κάρτα έχει εκδοθεί για συντομότερο χρονικό διάστημα, το γραφείο που έχει εξουσιοδοτήσει την έκδοση της Κάρτας θα εγγυάται την ασφαλιστική κάλυψη στα γραφεία των χωρών όπου η Κάρτα έχει ισχύ για χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής.
5. Σε περίπτωση που σύμβαση καταρτισθεί μεταξύ δύο γραφείων ακυρωθεί σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 16.3.5, όλες οι Πράσινες Κάρτες που έχουν χορηγηθεί στο όνομα αυτών για χρήση εντός των αντίστοιχων επικρατειών καθίστανται άκυρες και ανίσχυρες ευθύς ως καταστεί ενεργός η ακύρωση της συμβάσεως.
6. Σε περίπτωση ακυρώσεως ή αναστολής συμβάσεως κατά τους όρους του άρθρου 16.3.6, η περίοδος ισχύος που απομένει των Πρασίνων Καρτών που χορηγήθηκαν στο όνομα των αντίστοιχων γραφείων για χρήση στις αντίστοιχες επικρατείες τους θα καθορίζεται από το Συμβούλιο των Γραφείων.

Άρθρο 8 Επιβεβαίωση της ισχύος Πράσινης Κάρτας

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της ισχύος μιας αναγνωρισμένης Πράσινης Κάρτας, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα γραφείο, από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό, πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός έξι εβδομάδων από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε με την πάροδο της άνω προθεσμίας η Πράσινη Κάρτα θεωρείται ισχύουσα.

Άρθρο 9 Πλαστές, αναρμοδίως εκδοθείσες ή παρανόμως τροποποιημένες Πράσινες Κάρτες

Πράσινες Κάρτες που εμφανίζονται σε χώρα εντός της οποίας ισχύουν, φερόμενες ως εκδοθείσες υπό την αρμοδιότητα κάποιου γραφείου, καλύπτονται από την εγγύηση του γραφείου τούτου, ακόμη και εάν είναι πλαστές ή έχουν εκδοθεί αναρμοδίως ή τροποποιηθεί παρανόμως.

Ωστόσο, η εγγύηση του γραφείου δεν ισχύει στις περιπτώσεις όπου η Πράσινη Κάρτα συνδέεται με όχημα μη νομίμως καταχωρημένου σε μητρώα στη χώρα του γραφείου αυτού, με εξαίρεση την περίπτωση που ορίζεται στο άρθρο 7.3.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΕΚΜΑΡΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι σχέσεις των γραφείων βασίζονται σε τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη, με ορισμένες εξαιρέσεις.

Άρθρο 10 Υποχρεώσεις των γραφείων

Τα γραφεία τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος τμήματος, εγγυώνται, σε βάση πλήρους αμοιβαιότητας, την επανείσπραξη κάθε ποσού πληρωτέου σύμφωνα με την παρούσα Συμφωνία, το οποίο απορρέει από ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται όχημα με τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του Κράτους εντός του οποίου έκαστο των γραφείων αυτών έχει αρμοδιότητα, είτε το όχημα είναι ασφαλισμένο είτε όχι.

Άρθρο 11 Η έννοια της συνήθους στάθμευσης

1. Η επικράτεια του κράτους συνήθους στάθμευσης του οχήματος καθορίζεται με βάση ένα από τα επόμενα κριτήρια:

1.1. την επικράτεια του κράτους μέλους του οποίου το όχημα φέρει πινακίδα κυκλοφορίας, είτε αυτή είναι μόνιμη είτε προσωρινή.

1.2. όπου δεν απαιτείται καταχώρηση σε μητρώα για το συγκεκριμένο τύπο οχήματος, ωστόσο το όχημα φέρει πινακίδα ασφάλισης, ή διακριτικό σήμα ανάλογο με την πινακίδα κυκλοφορίας, με βάση την επικράτεια του κράτους έκδοσης της πινακίδας ασφάλισης ή του σήματος.

1.3. όπου δεν απαιτείται πινακίδα κυκλοφορίας, ούτε πινακίδα ασφάλισης του οχήματος, ούτε διακριτικό σήμα ανάλογο για συγκεκριμένους τύπους οχημάτων, με βάση την επικράτεια του κράτους όπου ο κάτοχος του οχήματος έχει μόνιμη κατοικία.

2. Σε περίπτωση που όχημα το οποίο οφείλει να φέρει πινακίδα κυκλοφορίας και δεν φέρει πινακίδα ή φέρει πινακίδα η οποία δεν αντιστοιχεί ή δεν αντιστοιχεί πλέον στο όχημα το οποίο ενεπλάκη σε ατύχημα, για τον διακανονισμό των τυχόν αξιώσεων που γεννώνται από το ατύχημα, η επικράτεια εντός της οποίας έλαβε χώρα το ατύχημα θα θεωρείται ως τόπος συνήθους στάθμευσης του οχήματος.

Άρθρο 12 Εξαιρέσεις

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. επί οχημάτων καταχωρημένων σε χώρες διάφορες από τις χώρες των γραφείων που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος τμήματος και στα οποία χορηγήθηκε Πράσινη Κάρτα από μέλος που ανήκει σε κάποιο από τα γραφεία αυτά. Σε περίπτωση ατυχήματος στο οποίο εμπλέκεται όχημα στο οποίο έχει χορηγηθεί Πράσινη Κάρτα, τα αντίστοιχα γραφεία οφείλουν να ενεργήσουν όπως ορίζεται στο Τμήμα II.

2. επί οχημάτων που ανήκουν σε ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εάν το κράτος στο οποίο είναι καταχωρημένα σε μητρώα έχει υποδείξει στα άλλα κράτη κάποια αρχή ή φορέα επιφορτισμένο με την καταβολή αποζημίωσης στα ζημιωθέντα πρόσωπα, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

3. επί οχημάτων συγκεκριμένου τύπου ή επί οχημάτων που φέρουν ειδική πινακίδα κυκλοφορίας των οποίων ο κατάλογος καθορίζεται από κάθε κράτος μέλος και κοινοποιείται στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

Ο κατάλογος των οχημάτων στα οποία αναφέρονται οι παράγραφοι 2 και 3 καθώς και ο κατάλογος των αρχών ή φορέων που διορίζονται στα άλλα κράτη, καταρτίζεται από κάθε κράτος και κοινοποιείται στο Συμβούλιο των Γραφείων από το γραφείο του κράτους αυτού.

Άρθρο 13 Επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης οχήματος

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης ενός οχήματος, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα γραφείο, από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό,

πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός έξι εβδομάδων από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε με την εκπνοή της άνω προθεσμίας, θεωρείται ότι το όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του γραφείου αυτού.

Άρθρο 14 Διάρκεια εγγυήσεως

Τα γραφεία μπορούν να περιορίσουν τη χρονική ισχύ της εγγυήσεως που παρέχουν σύμφωνα με το άρθρο 10 για όλα τα οχήματα, βάσει διμερών συμφωνιών που έχουν υπογραφεί με άλλα γραφεία και έχουν γνωστοποιηθεί στο Συμβούλιο των Γραφείων.

Άρθρο 15 Μονομερής εφαρμογή των διατάξεων περί εγγυήσεως με βάση τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη

Με την επιφύλαξη τυχόν αντιθέτων νομοθετικών διατάξεων, τα γραφεία δύνανται να συμφωνήσουν τη μονομερή εφαρμογή του παρόντος τμήματος μέσα στα πλαίσια των διμερών σχέσεων τους.

ΤΜΗΜΑ IV ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 16 Διμερείς συμφωνίες - Όροι

1. Τα γραφεία δύνανται να καταρτίζουν διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους με τις οποίες δεσμεύονται, στο πλαίσιο των αμοιβαίων σχέσεών τους, να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας, καθώς και τις προαιρετικές διατάξεις που ορίζονται στην παρούσα.

2. Οι συμφωνίες αυτές θα καταρτίζονται και θα υπογράφονται σε τρία αντίτυπα από τα συμβαλλόμενα γραφεία, έκαστο των οποίων θα λαμβάνει ένα αντίγραφο. Το τρίτο αντίγραφο θα αποστέλλεται στο Συμβούλιο των Γραφείων, το οποίο, αφού συμβουλευθεί τα συμβαλλόμενα μέρη, θα ενημερώνει αυτά για την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταξύ τους συμφωνίας.

3. Οι συμφωνίες αυτές θα περιέχουν όρους που θα ορίζουν:

3.1. τα συμβαλλόμενα γραφεία, αναφέροντας την ιδιότητά τους ως μέλη του Συμβουλίου των Γραφείων καθώς και τις επικράτειες για τις οποίες είναι αρμόδια.

3.2. τη δέσμευσή τους να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας.

3.3. τη δέσμευσή τους να τηρούν τις προαιρετικές διατάξεις τις οποίες τα μέρη έχουν από κοινού επιλέξει και συμφωνήσει να τηρούν.

3.4. αρμοδιότητες που παρέχονται αμοιβαία από τα γραφεία αυτά, στο όνομά τους και εκ μέρους των μελών τους, για τη φιλική διευθέτηση αξιώσεων ή την παραλαβή εξώδικων ή δικογράφων που πιθανόν να οδηγήσουν στην καταβολή αποζημίωσης για ατύχημα μέσα στα πλαίσια και τους σκοπούς της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας.

3.5. την επ' αόριστον διάρκεια της συμφωνίας, με επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε συμβαλλομένου γραφείου να προβεί στην καταγγελία αυτής με προειδοποίηση 12 μηνών, η οποία κοινοποιείται ταυτοχρόνως στον αντισυμβαλλόμενο και στο Συμβούλιο των Γραφείων.

3.6. την αυτόματη ακύρωση ή αναστολή της συμφωνίας σε περίπτωση που οποιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος παύει να φέρει την ιδιότητα του μέλους του Συμβουλίου των Γραφείων ή η ιδιότητα αυτή έχει ανασταλεί.

4. Υπόδειγμα μιας τέτοιας συμφωνίας προσαρτάται. (Προσάρτημα III)

Άρθρο 17 Εξαιρέση

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 16, τα γραφεία των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 2 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας της 24^{ης} Απριλίου 1972 (72 / 166 / ECC), να γνωστοποιήσουν την αμοιβαία αποδοχή της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας με πολυμερή συμφωνία, η έναρξη ισχύος της οποίας καθορίζεται από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Γραφείων.

2. Τα γραφεία κρατών που δεν είναι μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, δύνανται να συμμετέχουν στην πολυμερή αυτή συμφωνία τηρώντας τους όρους που θέτει η αρμόδια επιτροπή που προβλέπεται στο καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων.

ΤΜΗΜΑ V ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)**Άρθρο 18 Διαδικασία**

1. Κάθε τροποποίηση των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης του Συμβουλίου των Γραφείων.

2. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω, κάθε τροποποίηση των διατάξεων του τμήματος III, εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της επιτροπής που προβλέπεται στο καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων.

α) Οι διατάξεις αυτές είναι δεσμευτικές για τα γραφεία τα οποία, παρόλο που δεν είναι μέλη της επιτροπής αυτής, επέλεξαν να εφαρμόζουν το Τμήμα III στις συμβατικές τους σχέσεις με άλλα γραφεία.

β) Κάθε τροποποίηση του άρθρου 4.2 εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των γραφείων του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

ΤΜΗΜΑ VI ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)**Άρθρο 19 Επίλυση των διαφορών μεταξύ των γραφείων**

Κάθε διαφορά ανακύπτουσα από ή σε σχέση με τις διατάξεις της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας θα επιλύεται με διαμεσολάβηση ή διαιτησία. Οι κανόνες της διαμεσολάβησης και της διαιτησίας υπόκεινται σε χωριστό κανονισμό ο οποίος εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων.

ΤΜΗΜΑ VII ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ)**Άρθρο 20 Έναρξη ισχύος**

1. Οι διατάξεις της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας αποκτούν ισχύ από την 1^η Ιουλίου 2008. Από την ημερομηνία αυτή θα αντικαταστήσει την έκδοση της Ενοποιημένης Συμφωνίας που υιοθετήθηκε στο Ρέθυμνο την 30^η Μαΐου 2002.

2. Κατά παρέκκλιση του Άρθρου 20.1, τα Άρθρα 11, 12.3 και 14 θα ισχύουν αναδρομικά για ατυχήματα που έλαβαν χώρα μετά την 11^η Ιουνίου 2007.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΑ

Προσάρτημα 1: Σύσταση αρ.5

Προσάρτημα II: Οδηγία της 24^{ης} Απριλίου 1972 (72 / 166 / ECC)

Προσάρτημα III: Πρότυπο συμφωνίας μεταξύ των γραφείων (βλ. Επόμενη σελίδα).

*Η παρούσα Ενοποιημένη Συμφωνία απεδόθη στην Ελληνική γλώσσα από
το Κυπριακό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.
Σε κάθε περίπτωση το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.*